

T4 – Twieje wurd

Em

't Durp is stil, 't lijkt verlaten.
't rimpelt in 't avondlicht.
Hoogstens 'n paar mensen praten.
Deuren draaien langzaam dicht.
't Durp is moe 't is verslagen.
't Durp dat verloor vandaag.
Verloor meer dan 't kon verdragen.
't Waar teveul, wat 't zaag.

Hij stond midden in 't leven.
Alles wat 'ie zei en dacht.
Daar ging ginne weg an neave.
Had an twee weurd al genoeg.
't Durp waar 'ie was geboren.
Dê bouwde ie met elke steen.
Dê durp dê hi vandaag verloren.
't Durp is vandaag alleen.

Vur iedereen die ons is vur goean.
Vur iedereen die alles hi gegeven.
Un goeie mens, bleft alted leven.

'n Leven lang de mooiste kleuren.
Gerimpeld in 't avondlicht.
Dê beeld da kos vur eewig duren.
De zon, de wind in zun gezicht.
't Durp da moet opnij beginnen.
't Wil alleen mar troost en tijd.
't Durp bleft voorlopig binnen.
't Durp, is zichzelf kwijt.

Refrein

Refrein instrumentaal 2x